

Cartes

Les cartes han de ser mecanografiades, portar nom i cognoms de l'autor, signatura, adreça, telèfon i fotocòpia del DNI. No es poden signar amb pseudònim o inicials. Regió7 publica totes les cartes que rep, però l'espai és limitat i no sempre és possible publicar-les en un termini breu. Els textos de menys de 20 línies tenen preferència i els més llargs poden ser resumits. S'exclouen les cartes injurioses.

LES CARTES ES PODEN ENVIAR PREFERENTMENT PER CORREU ELECTRÒNIC, A L'ADREÇA cartesdirector@regio7.cat

50 anys d'Ampans i 40 de Comabella

JORDI PORTABELLA. SANTA MARIA D'OLÓ

■ Demà dissabte se celebraran els cinquanta anys de la fundació d'Ampans, data que és digna de recordar per la gran labor que s'ha fet fins ara, donant suport a les persones i famílies que ho han necessitat.

També, però, en fa quaranta que es posà en marxa la campanya Sol d'Amor a Comabella, per la qual ens vam sentir «còmplices» de col·laborar en una tasca tan engrescadora com arriscada, i que avui estem gaudint dels seus fruits.

Fou el desembre del 1975 quan se'ns proposà l'aventura de recollir mil pessetes per família, fita que gairebé aconseguírem amb la nostra bona voluntat de persuasió i la comprensió de tots els veïns.

Amb sa orgull gaudirem demà d'aquesta diada de germanor, agraint als responsables i treballadors de la fundació la feina que duen a terme a favor dels discapacitats.

Siguin aquestes quatre lletres: un record d'uns anys passats / una alegria del present / i una esperança pel futur.

En agraïment a Rosa Camps i Parés

JOSÉ LUIS ARCOS. SANT VICENÇ DE CASTELLET

■ Els dies 5 i 6 de juny tingué lloc la VII Fira del Vapor a Sant Vicenç de Castellet. Com cada any, l'Associació Cultural Ceps i Manduca hi participem elaborant algun plat tradicional de la nostra cuina.

Enguany i gràcies a la santvicentina Rosa Camps, varem poder oferir l'anomenada «pala ferroviària» o «la palada». La Rosa ens facilità l'eina que el seu pare havia fet servir per cuinar aquest plat, eina que havia copiat de la que feia servir l'avi Parés cap a mitjan segle passat i abans. També ens facilità la recepta amb tots els ingredients possibles i la forma de cuinar el plat.

Amb tota aquesta informació, la Junta de

Ceps i Manduca decidírem de cuinar aquest plat centenari i oferir-lo el dissabte de la Fira del Vapor. Així com decorar l'estand de forma adient a l'època en què circulaven les màquines de vapor. Tot l'equip varem treballar i esforçar-nos per portar a la pràctica tota la informació que ens havia fet arribar la senyora Camps.

La notícia fou recollida per Regió7 el diumenge dia 7 de juny signada per V. González, al nostre entendre una mica massa personalitzada.

La Junta de l'entitat la formem persones aficionades al món de la cultura gastronòmica i vitivinícola i la redescoberta d'aquest plat fou una tasca col·lectiva, des de la Rosa Camps que ens facilità la informació, fins al darrer membre de la Junta que esmerçà el seu temps i habilitats per posar en escena la «pala ferroviària».

De nou el nostre reconeixement a la Rosa Camps, ja que sense la seva aportació i ajuda no hagués estat possible aquest retretament culinari.

Cançons d'amor i de guerra

GERARD LÓPEZ I MOLGOSA. NAVÀS

■ Caldria fer dissabte amb els himnes que ens envolten? Si ens els guitem bé veurem que sovint tenen connotacions certament violentes. Un himne (del llatí *hymnum*) no és res més que un cant de lloança a Déu o al sants. Tanmateix, per extensió, també diem himne a les composicions poètiques fetes per enaltir associacions, clubs, pobles, comunitats, partits, etc. També tenim himnes que són peces musicals emblemàtiques que simbolitzen un estat o una nació i que tenen com a finalitat unir ideològicament o afectivament qui els interpreta. Per bé que no direm pas res dels himnes de llocs gaire llunyans perquè ens hi podríem fer mal, ens centrarem en els que tenim més a la vora.

Pensem per un moment en una de les tornades de La Marsellaise, que com se sap és l'himne nacional de França: «Aux armes, citoyens, formez vos bataillons! Qu'un sang impur abreuve nos sillons!» (A les armes, ciu-

tadans, formeu els vostres batallons!, que una sang impura abeuri els nostres solcs!).

Anem ara cap a l'altra banda de la península Ibèrica i fixem-nos en *A Portuguesa*, l'himne de Portugal, on hi trobem: «Às armas, às armas! Sobre a terra, sobre o mar. Às armas, às armas! Pela pátria lutar, contra os canhões marchar, marchar!».

Itàlia, la mare de la cultura llatina, té com a himne *Fratelli d'Italia*. Aquí hi trobem, entre altres passatges: «Stringiamci a coorte, siam pronti alla morte, siam pronti alla morte, l'Italia chiamò». (Ajuntem-nos en cohort. Estem preparats per la mort, estem preparats per la mort, Itàlia ha cridat).

Un altre element que no ens pot passar desapercebut és El Segadors –que com se sap té els seus orígens en la guerra dels Segadors, al segle XVII– i en què sovinteja el «Bon cop de falç...!». Tanmateix, si ens mirem encara una mica més el melic i observem una estrofa de la conegudíssima sardana La Puntaire veurem que ens diu: «Si algú com l'estranger francès va voler ahir, les nostres llars vol invadir, els rebrem ardots en so de guerra i sabrà que aquesta terra defensarem fins a morir!».

En canvi, en llocs com Mallorca han sabut trobar cançons tradicionals com *La Balanguera* i l'han adoptada com a himne. Aquesta composició poètica de Joan Alcover –que s'inspirà en un personatge femení– amb música d'Amadeu Vives no sembla pas provocar cap mena de friccions, ans al contrari: «Girant l'ullada cap enrere guaita les ombres de l'avior, i de la nova primavera sap on s'amaga la llavor. Sap que la soca més s'enfila com més endins pot arrelar, la Balanguera fila, fila, la Balanguera filerà».

Així doncs, de la mateixa manera que el 1992 hom va saber combinar perfectament tot allò que estava relacionat amb els símbols i els afers protocol·laris en la celebració dels Jocs Olímpics de Barcelona, el capteniment, el seny i la ponderació sabran posar les coses al seu lloc. De ben segur que trobar cants que deixin un pòsit de fraternitat –com els Cants de Pau de l'any 2004 que aplegaren més de 4.000 cantaires en els actes del Fòrum de les Cultures– serà una tasca senzilla. Busquem una mica i en trobarem. Si no fos així, *Amics per sempre* fou el somni d'un ideal irrealitzable en una nit d'estiu...?

Inquisició pura i dura

CLIMENT SANJUÁN NÚÑEZ. MANRESA

■ Des que gaudim d'una democràcia a l'espanyola, una gran quantitat de coses van de mal borràs, i és en la ment de tots els espanyols i catalans, però el tema transmès pels mitjans darrerament és de jutjat de guàrdia, i ens traslladem als temps de la Inquisició més pura i dura. Resulta que Espanya ha adquirit el monopoli de l'astre rei, el Sol. Tots els governs haguts i per haver (quasi tots han advocat per les energies renovables). Fa uns anys el president de torn i els seus ministres van donar ajuts econòmics a tots els que estaven disposats a instal·lar plaques solars i cèl·lules fotovoltaïques.

En el programa de 30 minuts emès ja fa un cert temps, un pagès que tenia un camp d'enormes dimensions de terra improductiva, va veure la manera de treure profit d'un terreny que no li oferia res. Hipotecant-se fins al capdamunt –com ell, molts més varen fer el mateix– el pagès va instal·lar cèl·lules per abastar 25.000 persones.

No va tenir temps de guanyar un euro; un nou decret signat pel govern i per sa majestat Joan Carles I i altres mandataris anul·lava la concessió inicial (aquest decret va sortir publicat al BOE), arruïnava pobres inversors que van creure que realment gaudien d'una autèntica democràcia i no privaven els interessos dineraris. El cas actual és més flagrant, ja que a tots aquells que han invertit en panells solars o fotovoltaïcs, ni que sigui a nivell particular, els pot caure una multa milionària ni que sigui per al seu propi consum.

Els plafons solars ja tenen el seu destí marcat, les escombraries. El sol a Espanya es privatitza. Seixanta milions d'euros per aquells que s'autoabasteixen d'electricitat sense pagar a Iberdrola? On queda aquella famosa expressió d'«energies renovables», o el que realment volen renovar són els ingressos? Però no ens queixem, aquesta companyia assegura que vol congelar el preu de l'electricitat entre un i tres anys. Quan estiguis de panxa enlaire a la platja, també cobriran l'estada per hores? Ignorava que el Sol fos del partit que governa.

Funerària Fontal Barcelona – Àrea Metropolitana

Amb Serveis Funeraris de Barcelona – Grup Mémora,
Funerària Fontal amplia els seus serveis a Barcelona i la seva àrea metropolitana

SERVEI A SALES DE VETLLA 24 HORES ELS 365 DIES A MANRESA

- Gestionem i reduïm les despeses dels trasllats de tot Catalunya
- Pagament fraccionat sense interessos
- Tramitem serveis particulars, serveis d'assegurances, associacions de veïns, parroquials i germandats.
- Nova Sala Espai Mémora. Cerimònies personalitzades, laiques o religioses.

A Barcelona: • Tanatori Sancho de Àvila • Tanatori Les Corts • Tanatori Sant Gervasi • Tanatori Collserola • Tanatori Mémora Molins de Rei • Tanatori Mémora Esplugues • Tanatori Mémora l'Hospitalet

Al Bages: • Mémora Funerària Fontal • Tanatori Mémora Navàs • Tanatori Mémora Balsareny • Tanatori Mémora Sallent • Tanatori Mémora Santpedor • Tanatori Mémora Súria • Tanatori Mémora Artés

m
mémora

Mémora
Funerària Fontal

c/ Bruc, 19-21
08241 Manresa

Servei 24h / 365 dies

938 751 644

902 231 132

www.memora.es